

ČASOPIS PÚCHOVSKÝCH GYMNAZISTOV

Minulý rok sme si sľúbili úspech, tento rok sme ho dosiahli

FIRST® LEGO® League Challenge je jednou z troch kategórií FIRST LEGO League a je medzinárodnou technologickou súťažou pre študentov vo veku od 9 do 16 rokov. FIRST LEGO League ich vyzýva, aby mysleli ako vedci a technici. Úlohou študentov je navrhnuť, skonštruovať a programovať vlastného robota, s ktorým potom vykonávajú rôzne misie v súťaži robotov. Zároveň tímy pracujú na inovačnom projekte, v ktorom je potrebné preskúmať a vyriešiť problém z praxe.

Tímy sa stretnú na turnaji, kde spolu s ostatnými súťažia v Robot Game a pred porotou prezentujú konštrukciu a programovanie svojho robota a riešenia svojich inovačných projektov. Pri konštrukcii a programovaní robota náš tím zužitkoval skúsenosti z minulého roka a v kategórii Návrh robota získal 1. miesto. Darilo sa nám aj počas súťaže v Robot Game, kde sme sa dostali medzi najlepšie 4 tímy. Zo semifinále postúpili dva tímy do finále a víťaz finále potom do národného finále.

Témou ročníka 2022/23 bola SUPERPOWERED. V rámci inovačného projektu sa náš tím zamerlal na lepšiu energetickú budúcnosť v domácnosti. Študenti postavili lego domček, ktorý obsahoval micro:bity slúžiace na ovládanie osvetlenia a klimatizácie v domácnosti.

Samozrejme, že všetci sa tešíme z tohtoročného úspechu. Ale ja verím, že súťaž prináša študentom aj iné benefity – zábavu, tímovú prácu, inovatívnosť a objavovanie.

p. uč. Zbínová

Súhlasíme s pani učiteľkou Zbínovou. Zapojili sme sa, aby sme si rozšírili programátorské zručnosti a logické myslenie, pripísali si body do tabuľky úspešnosti (v súťaži o Študenta roka,

pozn. red.) a aj kredity, ktoré nám pomôžu dostať sa na vysnívanú školu. Z minulého roka sme boli dostatočne motivovaní – hoci sa nám až tak nedarilo.

Už vtedy vznikali nápady, ako byť o rok lepší, a na prezentácii ročníkových projektov v kvarte sme pred našimi rodičmi vyslovili záväzok, že o rok prinesieme nejakú cenu. Samotná aktívna práca na projekte trvala asi päť mesiacov.

Najväčšiu nástrahu predstavovala nepresnosť robota a vonkajšie okolnosti počas súťaže – aj len obyčajný prach v priestore. Čas bol tiež miernym nepriateľom a sem-tam sa počas prípravy stalo, že za viacerými pokrokmi prišiel náhle problém. Niekedy sme pri jeho riešení skočili z blata do kaluže, ale tímovo sme zvládli všetky prekážky. Samostatnou kategóriou nástrah boli študenti, ktorým počas našej neprítomnosti robot „podával ruky“ a občas sme ho našli v inom stave, ako keď sme ho opúšťali.

Na súťaži sme jednoznačne vynikli v dizajne, čo porota aj ocenila najlepším miestom. Konkurenciu sme porazili kompaktnosťou, jednoduchosťou,

polyfunkčnosťou a celkovou estetickosťou.

Podstatou súťaže je v časovom limite s robotom splniť čo najviac misií a získať body, napr. za prenesenie batérie z veternej turbíny. Porota zohľadňovala zostavenie, programovanie a manipuláciu s robotom. Myslíme si však, že sme ich zaujali aj našou prezentáciou robota.

Okrem už spomenutých prínosov sme počas našej práce zdokonalili viaceré zručnosti, trénovali spoluprácu, manažment času, budovanie vnútornej motivácie. Naučili sme sa prijímať, že nie všetko musí ísť podľa plánu. Išlo naozaj o dlhodobú konzistentnú prácu podobnú pracovnému procesu.

Naše poďakovanie ale patrí najmä pani učiteľke Zbínovej, ktorá s nami v škole vydržala často až do večerných hodín.

Keďže o rok už nebudeme môcť kvôli veku zrejme súťažiť, dúfame, že sa staneme dobrými konzultantmi pre mladších žiakov. Žeby nové predsavzatie?

**Pavol Beňo (konštruktér robota),
Lukas Andrews (programátor), Kvinta**

Plesat' = radovať sa, jasat', tešiť sa

A my sme plesali – radovali sa z prítomnosti priateľov, jasali nad krásou elegantných dám, tešili sa z tombolových výhier. Vznášanie sa parketom striedala hlasitá zábava pri stoloch, tóny ľudovej hudby boli preložené najväčšími hitmi svojej doby. Parket zostal prázdny len na chvíľu, to kým sme dobýjali energiu naozaj vynikajúcim menu.

Plesy a bály zjemňovali mravy – píše sa v jednom článku. A naozaj, akoby boli všetci noblesnejší, príjemnejší, pozitívnejší. Tak nás dokázala ovplyvniť atmosféra 28. plesu Gymnázia v Púchove. Poskytol nám príležitosť vydýchnuť si od pracovných povinností, zabaviť sa s ľuďmi rovnakej krvnej skupiny. Dokázal spojiť staré priateľstvá na stretnutí po rokoch a utužiť tie súčasné, aby pretrvali a spoločne pretancovali ďalšie ročníky.

Naplňme esenciou zjemnených mravov každodennosť! Nemusíme čakať, kým nám ju o dva roky znovu pripomenie ples.

p. uč. Hanáková

Podakovanie v súvislosti s plesom patrí všetkým hosťom a sponzorom, speváckemu zboru Zbor ho!, folklórnej skupine Váh, DJ Jerryemu Galánkovi, Púchovskej kultúre a divadelnej reštaurácii p. Pojezdala. Veľká vďaka patrí hlavnej organizátorky – p. uč. Martine Bolekovej.

Gympsy - časopis púchovských gymnazistov

Redakčná rada: Jakub Jurovčík, Kristína Staníková, Beáta Mlyniská, Ela Novotná, Judita Lašová, Adam Gerschdorf, Sandra Kindernajová, Jessica Drgová, Alexandra Kubiritová, Jasmína Kudlejová, Emma Janíčková, **Odborný dozor:** Veronika Hanáková, vyšlo vo februári 2023 ako súčasť Púchovských novín.

#WeRemember

„Bola som tam, v Osvienčime. Vďaka kamarátke, ktorá ma tam vzala. Bolo to hrozné, vlastne, je to hrozné. Vzali im všetky veci, vzali im všetko, aj to najcennejšie, ich životy... Mali by sme si to pripomínať, aby sa nezabúdalo.“

Reakcia študentky Marcely Drakovej z II.A na otázku, prečo sa rozhodla dobrovoľne zapojiť do iniciatívy #weremember a vypracovať projekt na tému holokaustu.

Témou diskriminácie, neznášanlivosti a extrémizmu sa zaoberali študenti druhého ročníka a sexty na hodinách občianskej náuky. V rámci toho vznikla minivýstava Životných príbehov, v ktorých boli obmedzené základné ľudské práva. Začali ich ponižovať, posmievať sa... Postupne im vzali možnosť športovať, chodiť do školy, do práce, vlastniť majetok, až im vzali aj to posledné – možnosť žiť svoj život.

Minivýstavu Životných príbehov si môžete pozrieť vo vestibule školy.

Báseň Zlošť, ktorú zložili študentky z I.A triedy (Nina Bučková, Natália Strašíková a Noemi Faboková), nájdete na nástenke oproti knižnici.

#weremember 27.1.1945

K príbehom ľudí sme sa dostali vďaka Nadácii Milana Šimečku a #storiesthatmove

p.uč. Gažová

V rámci iniciatívy #WeRemember – pamätáme a nezabúdame sme aj my prejavili solidaritu fotografiou na nádvorí školy s nápismi na dlaniach – pamätáme a nezabúdame. Autor fotografií z nádvorja: Martin Fajner.

Zbor ho!

Plesový program už tradične doplnil aj špeciálny hosť – gymnaziálny zbor. Chceli sme o ňom vedieť niečo viac, preto sme oslovili pani učiteľku Bolekovú. Práve v jej hlave totiž vznikol nápad vytvoriť toto originálne zoskupenie výnimočných hlasov.

Na sociálnej sieti ste k fotografii Zbor ho! z posledného gymnaziálneho plesu uviedli, že ide o spevavé teleso a jeho členov spája veta – hodnotové ukotvenie, chuť do jedla, vzťah k púchovskému gymnáziu, humor a samozrejme hudba. Mohli by ste nám bližšie predstaviť jeho členov a poslanie? Kedy, prečo a ako vznikol nápad založiť Zbor ho?

Niekedy v roku 2009 pán riaditeľ Kubičár navrhol, že by sme mohli obnoviť gymnaziálne plesy, ktoré si pamätám ešte zo študentských čias. Vtedy mi napadlo, že by bolo fajn, keby mala naša škola nejaký zbor, aby sme na začiatku mohli zaspievať aspoň viachlasnú študentskú hymnu. Začala som oslovovať ľudí, ktorí radi spievali a mali niečo spoločné s našou školou. Okolo roku 2010 vzniklo obrovské teleso, ktoré malo okolo 30 členov a vystúpilo na 20. jubilejnom plese Gymnázia Púchov v roku 2011. Postupne sa počet zredukoval na 10.

Ako vznikol názov? Vieme, že učíte literatúru, no zaujíma nás, či je za tým aj nejaký príbeh.

Žiadny príbeh neexistuje. Iba zvuková ponáška na dielo od Sama Chalupku, ktoré má v názve istú nástočivosť.

Čo je zbornajster a má v zbere najväčšie slovo?

Môj manžel – Palino Stankovič. Aranžuje nám skladby a naše party precvičuje najskôr s každým hlasom zvlášť.

Podľa čoho vyberá váš repertoár? Spievate aj nejaké vaše autorské skladby?

Sú to parafrázy známych hitov, ktoré sám aranžuje a prispôbuje personálnemu obsadeniu.

Jednu skladbu – jazzovú parafrázu na Gaudeamus Igitur – pre nás urobila Majka Jašurková, ktorá okrem iného vyštudovala aj hudobnú kompozíciu a som šťastná, že si nájde čas zaspievať si s nami na plesoch.

Ako často a kde trénujete?

V hudobnej miestnosti v podkroví gymnázia. Pán riaditeľ nám poskytol priestory a techniku. Cvičíme tak tri mesiace pred plesom, každý piatok. Prípadne podľa potreby – ak sa naskytne iná akcia. Je možné dostať sa do vašej „spievajúcej skupiny“? Ak áno, ako?

Samozrejme, stačí mi napísať a preukázať schopnosť spievať v zbere na mikrofón.

Počuli sme, že viacerí členovia zboru ovládajú hru na hudobné nástroje. Prečo ste sa teda rozhodli spievať

bez nich?

Pretože sme mali ambíciu vytvoriť a capella zbor, ktorý by v podstate tie nástroje suploval.

Čo je na spolupráci v zbere pre vás najťažšie? Zažili ste už nejakú spoločnú krízu?

Spievať v zbere nie je o exhibícii jedného (pokiaľ nie je sólista), ale o spoločnom výsledku. Učí to aj pokore. Musíme sa navzájom počúvať, treba sa doladiť, držať rytmus, hlasovo nevytrčať – je to krásna hudobná aj ľudská komunikácia. Nepamätám si žiadnu veľkú krízu – chceme to robiť pre radosť z hudby a spoločenstva.

Kedy sa môžeme tešiť na vaše najbližšie vystúpenie? Určite na najbližšom gymnaziálnom plese ;)

A. Kubiritová, E. Janičková, J. Kudlejová
(Kvarta)